

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Του Μητροπολίτου Πειραιώς Σεραφείμ,

ΠΡΟΣ την Γ΄ Πανελλήνιον Συνάντησιν των Υπευθύνων Γραφείων
Νεότητας των Ιερών Μητροπόλεων της Εκκλησίας της Ελλάδος,
Συνεδριακόν Κέντρον Ι.Ν. Αγ. Δημητρίου Ν. Φάληρου, 13-2-2025.

Σεβασμιώτατε Πρόεδρε της Συνοδικής Επιτροπής επί της
Χριστιανικής Αγωγής και της Νεότητος, Άγιε Σιδηροκάστρου κ.
Μακάριε,

Σεβασμιώτατοι, Θεοφιλέστατε, Πανοσιολογιώτατοι,
Αιδεσιμολογιώτατοι,

Αγαπητοί Σύεδροι,

Η καθ' ημάς Ι. Μητρόπολις Πειραιώς μετά μεγάλης αγαλλιάνσεως
Σας υποδέχεται στο φιλόξενο Συνεδριακό Κέντρο του Ι. Ν. Αγ.
Δημητρίου Ν. Φάληρου και Σας συγχαίρει δια το εξαιρετο έργο
μεταλαμπαδεύσεως των ζωπύρων της πίστεως και του Γένους,
που επιτελείτε χάριτι Θεού εις την Αγίαν μας Εκκλησίαν.

Η Εκκλησία και η ορθόδοξη θεολογία πάντοτε και τώρα, εντός της
σύγχρονης εποχής, δείχνει ιδιαίτερο ενδιαφέρον στην αναζήτηση
της ουσίας των πραγμάτων και στις προκλήσεις που
παρουσιάζονται σε κάθε πτυχή του πολιτισμού και βεβαίως
αφορούν στη σχέση του ανθρώπου με το Θεό και τη σωτηρία του
ανθρώπου. Η σύγχρονη αντίληψη και κοσμοθεωρία και στάση
ζωής που βρίσκεται πίσω από την εξέλιξη της τεχνολογίας είναι
μια τέτοια μεγάλη πρόκληση, καθώς είναι μια νέα οντολογία,
αυτή του «τεχνικού πνεύματος». Οι σύγχρονες τεχνολογίες, οι
τεχνολογίες αιχμής Τεχνητής Νοημοσύνης, σε συνδυασμό με το
Υπολογιστικό Νέφος και τις τεχνολογίες Πληροφορικής και
Επικοινωνιών, έχουν τη δυνατότητα να διαμορφώσουν νέες
συνθήκες και προκλήσεις, οι οποίες αντανακλούν και προωθούν
πλέον μια συγκεκριμένη κυρίαρχη αντίληψη για τον άνθρωπο

και την ζωή.

Αλλά και σε περιβάλλον ευρείας χρήσης, οι τεχνολογικές εφαρμογές και τα ψηφιακά μέσα λειτουργούν με νέους κώδικες, νέες επικοινωνιακές μορφές, νέα περιεχόμενα, νέα μοντέλα, νέους τρόπους προσέγγισης και ερμηνείας της πραγματικότητας, ως μηχανισμοί όχι μόνο διάδοσης αλλά και επιβολής αυτής της αντίληψης, αποτελώντας ίσως τον πιο ισχυρό τρόπο με τον οποίο διαμορφώνεται και διεισδύει στη ζωή των ανθρώπων, μία νέα ανθρωπολογία και κοσμολογία.

Αναλογιζόμενοι τον ρόλο που παίζουν στην κοινωνία και τις σχέσεις των ανθρώπων, όλα τα προηγούμενα και ειδικά το διαδίκτυο και τα social media, σε έναν μεταβαλλόμενο κόσμο εικόνων και επικοινωνιών, στον οποίο κυρίως οι νέοι εντρυφούν και συνταιριάζουν τη ζωή τους, θεωρούν αυτονόητη τη χρήση κάθε τέτοιου μέσου, αντιλαμβανόμεστε ότι η εκκλησιαστική πνευματικότητα και ζωή με χριστοκεντρικότητα, εκκλησιολογική και ανθρωπολογική προσέγγιση και η σωτηριολογική προοπτική που κομίζει ο Λόγος του Ευαγγελίου και το πρόσωπο του Αναστάσιου Χριστού, γίνονται οι απαραίτητοι όροι στους οποίους στηρίζεται ένας σύγχρονος διάλογος της Εκκλησίας με τους νέους, με τον κόσμο και το πνεύμα της τεχνολογίας, αλλά κυρίως αποτελούν το κέντρο της νοηματοδότησης των ανθρώπινων έργων και επιτευγμάτων και της χρήσης τους.

Και τα ερωτήματα που τίθενται είναι τελικώς, όπως προείπαμε, οντολογικά ερωτήματα, που αφορούν δευτερευόντως τη χρήση της τεχνολογίας και πρωτευόντως την ταυτότητα του ανθρώπου και την ίδια τη σωτηρία του.

Είναι η «ψηφιακή επανάσταση» που τροποποιεί ή συνεπικουρεί, αλλάζει τα κριτήρια ή γίνεται αρωγός της πίστεως και της πορείας του ανθρώπου προς τη συνάντηση με τον Κύριο; Η χρήση των έργων των ανθρώπων και του πνεύματος της

τεχνολογικής εποχής, με την υλική πραγματικότητα ή την άυλη εφαρμογή, είτε αυτό λέγεται τροχός είτε Τεχνητή Νοημοσύνη και social media, έχει ένα κέντρο που αναζητά και έλκει τη Χάρη του Θεού; Προϋποθέτει τον κοινωνικό και δοξολογικό χαρακτήρα της σχέσης με τον Θεό, και εμπεριέχει την καλήν αλοίωση του είναι του ανθρώπου στην πραγματική ζωή και όχι την κατ' επιλογήν πλασματική ψηφιακή παρουσία - απουσία του; Αξιοποιείται ο ψηφιακός κόσμος, με την εικόνα και την επικοινωνιακή αμεσότητα και ευχέρεια, ώστε να έχει την πίστη και την ελευθερία του ο άνθρωπος αλώβητες και τη σχέση του με τον Θεό δεσπόζουσα στον κόσμο αυτό του τεχνικού πνεύματος; Και τέλος, είναι η χρήση των μέσων αλλά και η ζωή εντός της τεχνολογικής εποχής και προόδου συμμετοχική με εκκλησιολογικό προσανατολισμό, και νοηματοδότηση εκ της μυστηριακής ζωής της Εκκλησίας, από την οποία ο άνθρωπος αγιάζεται;

Η εκκλησιαστική κοινότητα, στηριζόμενη στον Λόγο του Θεού και την θεολογική εμπειρία των Πατέρων, καλείται λοιπόν να εργασθεί παρακλητικά προς τον Θεό και αποστολικά προς τον κόσμο, ώστε οι απαντήσεις να οριοθετήσουν το νόημα της ζωής του ανθρώπου, τη σχέση κτιστού-ακτίστου, το κέντρο και την ταυτότητα του ανθρώπου στην αμεσότητα της σχέσης του με το Θεό, την επίγνωση της ανεξάλειπτης και άπαυτης παρουσίας του Αγίου Πνεύματος εντός του κόσμου.

Ευχόμενος ευόδωση των εργασιών του Συνεδρίου διατελώ μετά τιμής και αδελφικής αγάπης.

+ ο Πειραιώς ΣΕΡΑΦΕΙΜ